

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Štastného, soudce Mgr. Zdeňka Váni a soudkyně JUDr. Markéty Čermínové ve věci

žalobkyně: **Česká republika - Ministerstvo financí**, IČO 00006947
sídlem Letenská 525/15, 118 10 Praha 1
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

proti

žalované: **AKRO investiční společnost, a. s.**, IČO 49241699
sídlem Slunná 547/25, 162 00 Praha 6
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Voršílkou
sídlem Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1

o zaplacení 2.080.447.226,12 Kč s příslušenstvím,

o žalobách pro zmatečnost,

o odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 5. října 2022, č. j. 8 C 445/2014-782,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se v rozsahu, ve kterém byl zrušen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2018, č. j. 30 Co 366/2018-524, ve spojení s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 24. 5. 2018, č. j. 8 C 445/2014-456, ohledně povinnosti žalované zaplatit žalobkyni úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 2.080.447.226,12 Kč od 1. 9. 2014 do zaplacení, dále ohledně povinnosti žalované zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení 6.300 Kč a na náhradu nákladů odvolacího řízení 900 Kč a ohledně povinnosti žalované zaplatit České republice na náhradu nákladů 374 Kč, potvrzuje; jinak se mění tak, že se žaloba žalované pro zmatečnost ve zbývajícím rozsahu zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně zrušil z důvodu zmatečnosti podle § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 24. 5. 2018, č. j. 8 C 445/2014-456 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2018, č. j. 30 Co 366/2018-524.
2. Takto rozhodl o včasně podaných žalobách pro zmatečnost obou účastníků, jimiž byl napaden pravomocný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2018, č. j. 30 Co 366/2018-524, ve spojení s pravomocným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 24. 5. 2018, č. j. 8 C 445/2014-456 (dále jen „napadená rozhodnutí“). Konkrétně rozsudkem obvodního soudu ze dne 24. 5. 2018 byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobkyni 2.080.447.226,12 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 1. 9. 2014 do zaplacení (výrok I.), dále bylo žalované uloženo zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení 6.300 Kč, na nákladech státu 374 Kč a na soudním poplatku za žalobu 4.100.000 Kč, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (výroky III., IV. a V.). Rozsudkem odvolacího soudu ze dne 27. 11. 2018 byl rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích pod body I., III., IV. a V. potvrzen a žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobkyni na nákladech odvolacího řízení 900 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
3. Žalobu pro zmatečnost podali oba účastníci s odkazem na ustanovení § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. Uvedli, že napadenými rozhodnutími bylo rozhodnuto ve věci samé, kdy po jejich právní moci

Shodu s prvopisem potvrzuje Sára Kantorová.

žalovaná zaplatila žalobkyni přiznanou dlužnou jistinu (2.080.447.226,12 Kč), avšak odmítla uhradit přiznané příslušenství pohledávky (úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 2.080.447.226,12 Kč od 1. 9. 2014 do zaplacení). Proto žalobkyně podala návrh na nařízení exekuce co do úroků z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 2.080.447.226,12 Kč od 1. 9. 2014 do 12. 12. 2018 v kapitalizované výši 717.164.357,98 Kč. Usnesením Nejvyššího soudu ze dne 22. 6. 2021, č. j. 20 Cdo 2871/2020-518, však bylo rozhodnuto, že se nařízená exekuce ohledně částky 717.164.357,98 Kč (tj. kapitalizovaný úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 2.080.447.226,12 Kč od 1. 9. 2014 do 12. 12. 2018) zastavuje. Dovolací soud označil exekuční titul za materiálně nevykonatelný, neboť v případě, kdy má být postižen majetek z více podílových fondů, je nezbytné, aby již ve výroku rozhodnutí bylo uvedeno, majetek jakých podílových fondů má být postižen a v jakém rozsahu. Žalobkyně navrhla zrušení napadených rozhodnutí pouze co do rozsahu povinnosti žalované zaplatit žalobkyni úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 2.080.447.226,12 Kč od 1. 9. 2014 do zaplacení; ve vztahu k již uhrazené jistině 2.080.447.226,12 Kč dle žalobkyně zmatečnostní důvod založen není. Žalovaná naopak navrhla zrušení napadených rozhodnutí v celém rozsahu, přičemž uvedla, že zmatečnostní důvod se vztahuje nejenom k příslušenství, ale i k jistině, a proto není možné příslušenství od jistiny oddělit.

4. Soud prvního stupně v napadeném usnesení dospěl k závěru, že v projednávaném případě je dán důvod zmatečnosti ve smyslu § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř., neboť byl pravomocně „zamítnut návrh na výkon rozhodnutí, když povinnosti uložené rozsudkem ve věci samé nelze materiálně vykonat“ – v napadených rozhodnutích není uvedeno, z jakých podílových fondů má být částka uhrazena (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 6. 2021, č. j. 20 Cdo 2871/2020-518, které nabylo právní moci dne 9. 7. 2021). Prvostupňový soud zrušil napadená rozhodnutí v celém rozsahu, když je nerozhodné, že „výkon rozhodnutí“ byl veden pouze pro příslušenství pohledávky (a jistina dluhu byla žalovanou již dříve uhrazena).
5. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně včasné odvolání, ve kterém namítala nesprávné právní posouzení věci. Zopakovala, že usnesením Nejvyššího soudu č. j. 20 Cdo 2871/2020-518, byl založen důvod zmatečnosti dle § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. pouze ve vztahu k příslušenství, pro které bylo exekuční řízení vedeno. Ve vztahu k jistině důvod zmatečnosti založen nebyl, neboť pro vymožení této částky exekuční řízení vedeno, resp. zastaveno, nebylo (žalovaná dobrovolně plnila, čímž došlo k zániku této pohledávky) – žaloba pro zmatečnost v tomto rozsahu (jistina) tak není přípustná. Žalobkyně akcentovala, že prvostupňový soud vůbec nevzal v úvahu, že smyslem materiální vykonatelnosti rozsudku je, aby se žalobkyně v případě, že žalovaná odmítá plnit dobrovolně, domohla svého nároku ve vykonávacím řízení. Pokud je rozsudek materiálně nevykonatelný, stává se pro žalobkyni bezcenným, neboť na jeho základě nemůže dosáhnout požadovaného výsledku, kterým je vymožení povinnosti v exekučním řízení. Zákon však zmatečnost spočívající v materiální nevykonatelnosti rozsudku umožňuje napravit, přičemž účelem § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. je, aby žalobkyně získala materiálně vykonatelný rozsudek, podle kterého již bude možné nařídit exekuci, a to výlučně pro dosud neuspokojený nárok žalobkyně, pro který byla exekuce zastavena – ve vztahu k již uspokojenému nároku je materiální vykonatelnost bezpředmětná, neboť nárok zaplacením zanikl a žalobkyně tak již ve vztahu k němu nebude a ani nemůže (s úspěchem) návrh na výkon rozhodnutí podávat. Pokud tedy soud prvního stupně zrušil napadená rozhodnutí i ve vztahu k jistině, postupoval dle žalobkyně zcela v rozporu s účelem důvodu zmatečnosti dle § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. a zároveň tím zasáhl do právní jistoty účastníků (žalovaná již jistinu uhradila, čímž předmětná pohledávka zanikla, a v novém rozhodnutí tak nebude možné ji žalobkyni přiznat). Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že se žaloba pro zmatečnost na zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2018, č. j. 30 Co 366/2018-524, ve spojení s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 24. 5. 2018, č. j. 8 C 445/2014-456, v rozsahu povinnosti žalované zaplatit žalobkyni 2.080.447.226,12 Kč zamítá.

6. Žalovaná navrhlá, aby odvolací soud napadené usnesení potvrdil. Uvedla, že v rozhodnutí Nejvyššího soudu č. j. 20 Cdo 2871/2020-518 byla materiální nevykonatelnost konstatována k exekučnímu titulu jako celku, tj. jak k jistině, tak i příslušenství, a je proto dán důvod pro zrušení exekučního titulu (napadených rozhodnutí) v celém rozsahu. Zdůraznila, že smyslem žaloby pro zmatečnost dle § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. je, aby mohla být zrušena pravomocná rozhodnutí soudu, která trpí takovými vadami, jež představují porušení základních principů ovládajících řízení před soudem (trpí zmatečností), popřípadě je takovými vadami postiženo řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, je-li nejen v zájmu účastníků, ale i ve veřejném zájmu, aby taková rozhodnutí byla dodatečně odstraněna. V případě materiální nevykonatelnosti exekučního titulu se jedná o tak závažnou vadu rozhodnutí, že je na místě, aby byly tyto rozsudky zrušeny a v následném řízení nahrazeny rozsudky novými. Podle žalované je to právě existence vadných rozsudků, která vytváří stav nejistoty v právních poměrech mezi účastníky. Závěrem žalovaná poukázala na provázanost a vzájemnou závislost rozhodnutí o příslušenství pohledávky s rozhodnutím o jejím základu (jistině) – i z tohoto důvodu není dle žalované přípustné, aby byl exekuční titul zrušen pouze co do příslušenství a materiálně nevykonatelný výrok o jistině zůstal zachován.
7. Odvolací soud přezkoumal ve smyslu ustanovení § 212 a § 212a o. s. ř. napadené usnesení i řízení, které předcházelo jeho vydání, věc projednal během jednání dne 18. 1. 2023, a následně dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně je důvodné.
8. Soudní rozhodnutí mají být zásadně vykonatelná, avšak stává se, že tomu tak není. Taková rozhodnutí jsou však pro účastníka mnohdy bezcenná, a s ohledem na existenci věci rozsouzené by nebylo možné dosáhnout požadovaného výsledku. Účastník je tak oprávněn napadnout řízení jako zmatečné (srov. LAVICKÝ, Petr. *Občanský soudní řád I. Zákon o rozhodování některých kompetenčních sporů. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016, s. 965 – 973.)
9. Dle § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout také pravomocný rozsudek soudu prvního stupně nebo odvolacího soudu nebo pravomocné usnesení těchto soudů, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé, anebo pravomocný platební rozkaz (směnečný a šekový platební rozkaz) nebo elektronický platební rozkaz, jestliže odvolacím soudem byl pravomocně zamítnut návrh na nařízení výkonu těchto rozhodnutí nebo pravomocně zastaven výkon rozhodnutí z důvodu, že povinností rozsudkem, usnesením nebo platebním rozkazem uložené nelze vykonat (§ 261a).
10. Žaloba pro zmatečnost podle § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. je mimořádným opravným prostředkem, kterým lze prolomit princip nezměnitelnosti pravomocných rozhodnutí a v podstatě narušit právní jistotu, která by měla z pravomocného rozhodnutí plynout. Právní jistota účastníků však nesmí být narušována nad nezbytnou míru a rozsah průlomu do právní moci by tedy měl být co nejmenší. V tomto smyslu je třeba vykládat i § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř., neboť není žádoucí, aby docházelo k průlomu právní moci rozhodnutí v míře větší, než je nezbytně nutné. Vzhledem k tomu, že podstatou uvedeného zmatečnostního důvodu je umožnění nápravy situace, kdy je pravomocně zastaven, resp. zamítnut, návrh na výkon rozhodnutí z důvodu, že uloženou povinnost nelze vykonat, je třeba konstatovat, že průlom do právní moci je v takovém případě nezbytně nutný pouze v té části rozhodnutí, která byla navržena k výkonu rozhodnutí, avšak z důvodu materiální nevykonatelnosti byl tento výkon rozhodnutí pravomocně zastaven. Soud prvního stupně nedocenil, že ve vztahu k jistině je materiální nevykonatelnost rozsudku bezpředmětná, neboť nárok žalobkyně na zaplacení jistiny zanikl zaplacením. Zrušení předmětných rozsudků co do již uhrazené jistiny, která nebyla předmětem exekuce, je v rozporu s účelem důvodu zmatečnosti podle § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. Zmatečnost nastává již na základě pravomocného rozhodnutí odvolacího soudu o zamítnutí návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí nebo o zastavení výkonu rozhodnutí, aniž by bylo možné otázku materiální vykonatelnosti napadeného rozhodnutí znovu zkoumat v řízení o žalobě (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 12. 2016, sp. zn. 21 Cdo 3477/2015). Z uvedeného vyplývá, že zmatečnost odvisí od pravomocného rozhodnutí odvolacího soudu o zamítnutí návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí nebo o zastavení výkonu rozhodnutí

z důvodu, že uloženou povinnost nelze vykonat, a vztahuje se tak jen k té části exekučního titulu, ohledně které byl výkon rozhodnutí pravomocně zastaven nebo ohledně které byl návrh na nařízení výkonu rozhodnutí pravomocně zamítnut z důvodu, že uloženou povinnost nelze vykonat.

11. Byť ustanovení § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. výslovně hovoří o tom, že zmatečnost nastává na základě příslušného pravomocného rozhodnutí odvolacího soudu v řízení o výkon rozhodnutí, logický výklad vede k tomu, že zmatečnost bude založena i příslušným pravomocným rozhodnutím dovolacího soudu (jakožto nejvyšší instance soustavy obecných soudů) a že zmatečnost bude založena i příslušným pravomocným rozhodnutím příslušného soudu v exekučním řízení (§ 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti).
12. Odvolací soud uzavírá, že v projednávaném případě je zmatečnostní důvod podle § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř. založen ve vztahu k té části napadených rozhodnutí, kterou byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobkyni úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 2.080.447.226,12 Kč od 1. 9. 2014 do zaplacení, neboť pouze v této části bylo pravomocně rozhodnuto o zastavení exekuce z důvodu materiální nevykonatelnosti exekučního titulu (usnesením Nejvyššího soudu ze dne 22. 6. 2021, č. j. 20 Cdo 2871/2020-518), a tedy pouze v této části je třeba učinit nápravu. Povinnost týkající se samotné jistiny ve výši 2.080.447.226,12 Kč, která byla napadenými rozhodnutími žalované uložena, již byla (dobrovolně) splněna a s ohledem na právní jistotu účastníků tak není žádoucí v tomto rozsahu pravomocná rozhodnutí rušit a extenzivně vykládat ustanovení § 229 odst. 2 písm. c) o. s. ř., jak nesprávně učinil soud prvního stupně.
13. Zároveň ale bylo nutné zrušit napadená rozhodnutí (i) v rozsahu závislých výroků o náhradě nákladů účastníků a nákladech státu, jak to vyžaduje povaha závislého výroku (a jak to vyplývá i z § 235i odst. 1 věta před středníkem o. s. ř.). To se však netýká uložené povinnosti žalované zaplatit soudní poplatek za žalobu podle § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále i jen „zákon o soudních poplatcích“), ve výši 4.100.000 Kč (ta již byla žalovanou splněna dne 14. 1. 2019, č. l. 538 spisu), neboť tato poplatková povinnost se odvíjí od pravomocně přisouzené jistiny, na kterou se (jak bylo vysvětleno) zmatečnost v dané věci nevztahuje.
14. Z uvedených důvodů proto odvolací soud napadené usnesení v rozsahu, ve kterém byl zrušen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2018, č. j. 30 Co 366/2018-524, ve spojení s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 24. 5. 2018, č. j. 8 C 445/2014-456, ohledně povinnosti žalované zaplatit žalobkyni úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 2.080.447.226,12 Kč od 1. 9. 2014 do zaplacení, dále ohledně povinnosti žalované zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení 6.300 Kč a na náhradu nákladů odvolacího řízení 900 Kč a ohledně povinnosti žalované zaplatit České republice na náhradu nákladů řízení státu 374 Kč, potvrdil podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné; jinak jej podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil tak, že ve zbývajícím rozsahu žalobu žalované pro zmatečnost zamítl.
15. O náhradě nákladů původního řízení a řízení o žalobě pro zmatečnost, včetně nákladů tohoto odvolacího řízení bude rozhodnuto v novém rozhodnutí o (části zrušené) věci samé (§ 235i odst. 1 věta před středníkem o. s. ř.).
16. Vzhledem k tomu, že žalobkyně, která byla v tomto odvolacím řízení úspěšná, je osvobozena od placení soudních poplatků podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona o soudních poplatcích, poplatková povinnost za podání odvolání v souladu s § 2 odst. 3 a 5 zákona o soudních poplatcích přešla na žalovanou. Soudní poplatek za podání odvolání proti rozhodnutí o žalobě pro zmatečnost činí dle položky 22 bodu 11. ve spojení s položkou 4 bodu 1 písm. c) Sazebníku 2.000 Kč. Bude proto na soudu prvního stupně (§ 3 odst. 2 zákona o soudních poplatcích), aby rozhodl o poplatkové povinnosti žalované v souvislosti s tímto odvolacím rozhodnutím (jímž se končí řízení o žalobě pro zmatečnost).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř. dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení. Dovolání se podává k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně. Přípustnost dovolání zkoumá dovolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Praha 8. února 2023

JUDr. Aleš Šťastný v. r.
předseda senátu